

[Statsministeren]

religger, vil trafikministeren se på redegørelsen sammen med industri- og samordningsministeren, og så vil regeringen selvsagt komme tilbage til, hvorledes denne redegørelse kan følges op i praksis.

Min slutbemærkning er henvendt til de ordførere, hvis humør måske har været lidt nede i dag, og det drejer sig vist heldigvis kun om en enkelt: Op med humøret! Det er allerede på vej op hos bornholmerne. Lad os nu i fællesskab sige til hinanden, at denne bornholmerpakke er kommet godt i vej, og lad os glæde os over det og lad os videreudvikle samarbejdet, sådan som industri- og samordningsministeren så klart har fremlagt det i dag.

Industri- og samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg vil i min afrunding gerne starte, hvor statsministeren slap, nemlig med de meget forskellige vurderinger af stemningen på Bornholm. Man skulle jo gerne fundere lidt over, hvordan det nu kan være, at man kan opfatte den så forskelligt. Jeg vil meget nødtigt tro, at alle bornholmerne var i forfærdelig dårligt humør, da de skulle tale med Fremskridtspartiet; jeg vil gerne søge lidt dybere og spørge: Hvad kan grunden til, at man møder lidt mistrøstighed på Bornholm, mon være? Og dér vil jeg sige, at det er klart, at da planen blev lagt frem på Bornholm for snart et år siden, var der fantastisk store forventninger til de mange forslag og meget stor vilje til at tage fat og komme i gang – og det mener jeg også man har gjort – men at det omvendt også er klart, at der naturligvis på en række punkter er tale om, at tingene tager tid – hvis jeg må have lov at citere statsministeren.

Det bringer mig så til det næste punkt, hvor det er mig ganske ubegribeligt, at hr. Niels Anker Kofoed kan stå og beklage, at de initiativer, der er kommet, ikke er mere langsigtede. Jamen det er jo det, de er! De er jo netop langsigtede i forbindelse med en afhjælpning af Bornholms meget store afhængighed af de to store traditionelle erhverv og går ud på at tænke bredere og længere, og det er jo et af problemerne: at tingene tager tid. Det er klart, at det tager tid, inden uddannelsesindsatsen, forskningsindsatsen og alt det andet kommer til at virke. Men ideen har jo netop også været at tænke langt sammen med bornholmerne og

ikke bare slå sig til tåls med at foretage en lynopretning af et par enkelte virksomheder. I øvrigt undrer det mig også, at hr. Niels Anker Kofoed kan stå på salens talerstol i dag og sige: Hvad så med Samsø? Dér gør man jo ingenting! Hvor i alverden ved hr. Niels Anker Kofoed det fra? Jeg så ikke hr. Niels Anker Kofoed i Erhvervsudvalget i dag, og det er der sikkert en god grund til, f.eks. at han ikke er medlem af Erhvervsudvalget, og det er da en rimelig undskyldning. Men jeg må bare lige gøre opmærksom på, at regeringen i dag klart har tilkendegivet, at der også skal gøres noget for Samsø, idet Samsø har nogle af de samme problemer som Bornholm.

Fremskridtspartiets skattevisioner har hr. Peter Duetoft og andre taget fat på, og jeg er helt enig i vurderingen af dem. Men jeg må sige, at jeg til gengæld undrer mig noget over den indignation, der er kommet til udtryk fra Venstre og De Konservative over, at vi ikke gjorde nok, at vi ikke gjorde mere, osv. Jeg tror, jeg nogenlunde præcist husker, hvilken melding der kom fra bornholmerne om, hvad de havde mødt af velvilje fra den tidligere regering! Og det tror jeg ikke bare var for at fedte sig ind eller for at snakke os efter munden; det var vist temmelig propert. Men nu kan man som bekendt klare alt i oppositionen!

Hovedmeldingen i dag må være, som den var, da pakken blev vedtaget: Nu er det op til bornholmerne at udfylde rammerne; nu er det dem, der skal yde en indsats; nu er det dem, der skal få gang i tingene.

Vi har givet værktøjet, vi har givet rammerne, vi har sat penge af, vi har skaffet muligheder, og nu er det naturligvis op til bornholmerne selv at udfylde det her, idet jeg godt vil tage meget afstand fra den opfattelse, der har svirret i luften i dag om, at Bornholm er jo bare et sølle sted, der ikke er noget som helst, og det går nedad, og der er ikke nogen, der kan klare noget som helst.

Bornholm har, som også fru Lone Dybkjær fremhævede det i dag, masser af ressourcer, har en beliggenhed, der i øjeblikket og fremover vil være ønskværdig, har ressourcer, har muligheder. Det, man har manglet, er for eksempel kapital, og dér har erhvervsfonden nu fået en indsprøjtning. Der har manglet uddannelser, de er nu sat i gang. Man har manglet løft i noget forskning, det er nu sat i gang – for